

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Igor Hlopețchi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,

(constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 11 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-442/25

NR. PIGD 2-22118177-01-2ra-16072025)

Recursurile vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Jomiru-Niculiță)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Malii, N. Mămăligă)

31 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 august 2022, Igor Hlopețchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea faptului neexecutării deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, pentru perioada 15 noiembrie 2019 până la momentul pronunțării hotărârii, și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200 001 lei.

2. În motivarea acțiunii, Igor Hlopețchi menționează că, la 22 iulie 2013, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghelici Fiodor și Claudia Iațco, cu participarea intervenienților accesorii, inclusiv mai multe instituții mass-media, solicitând apărarea onoarei și demnității și repararea prejudiciului moral. A indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscute drept defăimătoare și lipsite de suport factologic declarațiile pârâților, aceștia fiind obligați să dezmință informația răspândită la 19 iunie 2013, precum și să achite, în mod solidar, suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Hotărârea a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2016. Reclamantul a relevat că titlul executoriu nr. 2-548/2014 se află în procedura executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, iar în vederea executării acestuia a informat executorul despre existența unei creanțe a Claudiei Iațco față de bugetul de stat, în sumă de 151 276 lei, suficientă pentru acoperirea creanței sale. În acest context, a fost înaintată somație de aplicare a sechestrului către Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, susținând că, potrivit art. 99 Cod de executare, creanța se consideră sechestrată din momentul recepționării somației. A mai menționat că, în august 2018, angajați ai Ministerului Finanțelor au recepționat documentele privind suma menționată, însă, contrar obligațiilor legale, mijloacele financiare sechestrate au fost transferate la contul Ministerului Finanțelor, de unde au fost ridicate de Claudia Iațco, fără a fi direcționate către contul executorului judecătoresc, fapt ce a compromis procedura de executare și i-a lezat drepturile de creditor. De asemenea, a susținut că, prin decizia Curții de

Apel Chișinău din 24 ianuarie 2019, s-a dispus schimbarea modului de executare a titlului executoriu, stabilindu-se o compensație bănească de 1 000 unități convenționale - 20 000 lei, iar în prezent valoarea creanței, inclusiv dobânzile de întârziere, constituie 150 000 lei. Reclamantul a susținut că, având în vedere natura obligației de dezmințire și efectele negative continue ale informațiilor false, este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului în temeiul Legii nr. 87. În acest sens, la 16 august 2019, a înaintat acțiune împotriva Ministerului Justiției, cu participarea Ministerului Finanțelor, a unui angajat al acestuia și a executorului judecătoresc, invocând încălcarea art. 6 § 1 CEDO și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, prin neexecutarea hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil. A menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 noiembrie 2019, s-a constatat încălcarea drepturilor sale și s-a acordat despăgubire morală, ulterior majorată la 35 000 lei prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2020, menținută de Curtea Supremă de Justiție la 30 septembrie 2020. Totodată, a subliniat că, în pofida caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești, acestea nu au fost executate nici până în prezent, fiind depășit un termen de peste trei ani. A mai arătat că autoritățile nu au realizat nici stabilirea cotei-părți din bunul imobil aparținând Claudiei Iațco, deși există o hotărâre judecătorească în acest sens. În final, a relevat că răspândirea informațiilor defăimătoare și neexecutarea hotărârilor judecătorești i-au provocat consecințe profesionale și personale negative, menținându-l într-o stare de incertitudine continuă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 12 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani](#), a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Igor Hlopețchi și s-a constatat încălcat dreptul lui Igor Hlopețchi, la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015. S-a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Hlopețchi Igor, prejudiciul moral în mărime de 35 000 lei, pentru încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a actului judecătoresc. În rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 11 martie 2024, Ministerului Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 12 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin [decizia din 11 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău](#), s-a respins cererea de apel declarată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 12 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

6. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut ca fiind corectă și legală soluția instanței de fond cu privire la temeinicia parțială a acțiunii depuse de Hlopețchi Igor. În contextul pretențiilor înaintate, instanța de apel a reținut că remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei este creat prin Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

7. Instanța de apel, a menționat că potrivit jurisprudenței sale constante, CEDO a opinat că executarea unei hotărâri sau decizii, indiferent de instanță, trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 din Convenție (cauza Hornsby împotriva Greciei, hotărârea din 19 martie 1997, § 40). Prin urmare, în cazul din speță vinovăția în tergiversarea executării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nu poate fi imputată lui Igor Hlopețchi, o perioadă foarte îndelungată de timp. Astfel, cererea de apel înaintată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, prin care s-a solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond, este una neîntemeiată și s-au respins argumentele invocate de reprezentantul apelantului Ministerul Justiției ca neprobate și nefondate, or din materialele cauzei reiese cu certitudine faptul că a fost încălcat dreptul lui Hlopețchi Igor la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015.

8. În acest sens, instanța de apel a evidențiat că executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie nu a făcut uz de toate instrumentele juridice puse la dispoziția sa acordate de legiuitor în cazul refuzului sau a imposibilității executării documentului executorului judecătoresc, fiind constatat încălcat dreptul lui Hlopețchi Igor la executare, în termen rezonabil, a hotărârii judecătorești.

9. Cu referire la temeinicia pretenției de reparare a prejudiciului moral cauzat lui Hlopețchi Igor prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a actului judecătoresc, instanța de apel a apreciat ca fiind legală și corectă soluția instanței de fond în partea admiterii acesteia, în mărime de 35 000 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 8 iulie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și a hotărârii

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 12 februarie 2024, precum și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

11. În argumentarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

12. Invocă faptul că modul în care Legea nr. 87/2011 a fost interpretată de către instanțele inferioare se află în contradicție directă cu concluziile Curții Supreme de Justiție în cauze similare și, în mod inevitabil, trebuie să conducă la casarea actelor judecătorești atacate. De asemenea, susține că instanțele de fond și de apel au apreciat în mod arbitrar raportul motivat prezentat de executorul judecătoresc și nu au examinat în mod corespunzător problematica executării deciziei Curții de Apel, întrucât în speță au existat factori obiectivi și justificați, care nu angajează răspunderea patrimonială a statului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

14. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

15. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

16. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

17. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 11 decembrie 2024 (Vol. II, f.d. 165).

19. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 8 mai 2025 (Vol. II, f.d. 179). Prin urmare, recursul declarat la 8 iulie 2025 este considerat depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

20. În aprecierea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Completul de judecată îl califică ca fiind vădit neîntemeiat în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurentul a invocat drept temei art. 432 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate. Totuși, recurentul nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

21. Analiza recursului relevă că acesta nu formulează critici de drept, ci reiau obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, Ministerul Justiției exprimă dezacord față de soluția privind acordarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, fără a arăta vreo eroare de drept în aplicarea Legii nr. 87/2011.

22. În virtutea art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87/2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la [...] executarea în termen rezonabil a hotărârii

judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral [...].

23. Pentru repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a unei hotărâri, instanțele trebuie să aplice criteriile din art. 6 § 1 CEDO și jurisprudența CtEDO: complexitatea cauzei, comportamentul autorităților și al părților, buna sau reaua-credință, eventualele întârzieri nejustificate, precum și miza litigiului pentru reclamant.

24. Sarcina de a proba prejudiciul moral nu incumbă reclamantului, evaluarea făcându-se individual, în funcție de circumstanțele cauzei și argumentele ambelor părți. În cauza Ernestina Zullo vs. Italia (10 noiembrie 2004), CtEDO a subliniat că mărimea despăgubirii se raportează și la nivelul de trai din statul respectiv.

25. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest principiu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

26. Instanța de apel și-a motivat decizia într-un mod complet și riguros, a stabilit corect circumstanțele de fapt relevante ale cauzei, a determinat în mod just natura raportului juridic litigios, a identificat și aplicat corect normele de drept incidente, iar quantumul despăgubirii de 35 000 de lei acordate cu titlu de prejudiciu moral este proporțional și justificat în raport cu circumstanțele speței.

27. Quantumul de 35 000 lei stabilit de instanța de apel cu titlu de prejudiciu moral se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze similare, în temeiul Legii nr. 87/2011 (decizia nr. nr. [2ra-66/24](#), nr. [2ra-1246/23](#), nr. [2ra-283/25](#)) reflectând atât echitatea, cât și jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

28. Recurentul nu a combătut aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursurile în limitele stricte ale art. 432 Cod de procedură civilă, acestea trebuie considerate vădit neîntemeiate.

29. Din considerentele menționate, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiată.

30. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 11 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat